

Kiállítás megnyitó

Szeretettel köszöntöm az egybegyűlteket! Mindazokat, akik eljöttek a megnyitóra, mert kíváncsiak voltak erre a különleges, sokszínű kiállításra.

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma, NTP-KNI-17-0054 pályázata keretében mintegy 20 tanulónk vett részt az "Önismerettel az alkotásért - alkotással az önismeretért" programban.

Szem, kéz, szív, szó. Tekintetek, gesztusok, szerető szívek, szavak az üvegen, a műanyagban, a papíron. Írott és rajzolt történetek, érzések a gyerekek belső világából. Ezek a komplex művészeti-önismereti szakkör résztvevőinek alkotásai.

Az idei tanév elejétől voltunk együtt abban az inspiráló közegben, ahol megnyílhattak olyan csatornák, melyeken keresztül csak úgy áramlott az alkotói tehetség, a látásmódok sokfélesége, a hangulatos, sokszor felszabadult kézművesség öröme. Végigjártunk egy utat, ami képekkel, zenével, versekkel volt kikövezve. Ezek segítségével ismertük meg magunkat közelebből: szabadon megélhettük az érzéseinket, megalkothattuk önarcképeinket, végiggondoltuk a helyünket a világban, megvizsgálhattuk szeretet-kapcsolatainkat, szerepeinket és álarcainkat és újra alkothattuk magunkat az önkifejezés lehetőségeit kihasználva. Nem kevés odafigyelést, koncentrációt és ellazulást kívánt ez a 20 foglalkozás, melynek termését most itt láthatjuk. Szokatlan érzés kilépni a komfort zónából, de csak így sikerült új dolgokat megtanulnunk magunkról és társainkról. És nem utolsó sorban az eszközökről, írói és képzőművészeti technikákról. Szerintem megérte! Ti ösztönösen átengedték magatokat ennek a sodrásnak. Tanárként végigkísérni ezt a folyamatot szintén felemelő élmény. Kiléptünk az iskolai közegből és városi rendezvényeken, könyvtári és múzeumi alkalmakon vettünk részt. Kirándultunk is: láttuk a győri balett A skarlátbetű című előadását, az erre épülő képzőművészeti foglalkozáson drótból formáztunk meg táncosokat. A nap zárásaként versmegzenésítő esten ünnepeltük együtt a verszenét kortárs zenészekkel, költőkkel. Bécsben egy szecessziós festménykiállítás mellett megélhettük végletes érzelmeinket, látva Egon Schiele bátor és megosztó műveit.

Pályázatunk utolsó lépése ennek a kiállításnak a megszervezése volt: magunk előtt látni a kész műveket, kitalálni a szempontokat, hogy mi alapján és hova rakjuk az alkotásokat. Újra emlékezni a szakkörök hangulatára, emlékezni a megbeszélésekre, ahol véleményt formálhattunk egymás alkotásairól...

Úgy kezdtem a kiállítás megnyitót: szem, kéz, szív, szó. A négy szó a mi tematikánkat foglalta össze. Az egyik benn van Kosztolányi 10 legszebb magyar szava között: a szív.

Ezzel kapcsolatban szeretnénk megosztani veletek egy verset:

Egon Schiele: Önarckép

Önnön magamé vagyok meg azoké, akik
megkapják mindenemet, mert mámorosan
sóvárogják velem a szabadságot,
és mindenkié, mert mindenkit
egyformán szeretek - szeretek.

Legelőkelőbb vagyok
az előkelők között,
és legviszonzóbb
a viszonzók között.

Ember vagyok, szeretem
a halált, és szeretem
az életet.

Szívünk, kezünk, szavaink lenyomatai a kiállítás részei:

És most megérkeztünk. Mi a folyamat vége fele járunk, ti pedig most szembesülnek először az önkifejező művekkel. Mi ebben a folyamatban nagyon sokszor néztünk műalkotásokat. Csak úgy néztük őket és közben befele figyeltünk. A saját érzéseinkre, szívszorításainkra, kézremegésinkre, vagy megdöbbenésünkre, elutasításainkra. Mindegyik érzélem a mienk volt és éppen ezért nagyon értékesek számunkra. Inspirálódtunk általuk. Van Gogh mondta: "Ha sokáig nézel dolgokat, egyre érettebb leszel és mélyebbre látsz." Történjen meg ez most velünk is! Tekintsék meg a kiállítást, melyet szeretettel ajánlok szíveikbe és figyelmükbe!

A kiállítás év végéig tekinthető meg a GimiGalériában és a földszinti vitrinekben.

